

rejsning af et middelalderligt Kirkesamfund med Præsten som ukrænkelig Autoritet. Endnu gaar man ganske vist ret stille om med sine Forhaabninger. Men enhver, som har et lydhørt Øre, vil let fornemme det Suk, der gaar gennem den danske Gejstlighed for Tiden, — et bryndefuldt Længselssuk efter den tabte borgerlige Magt og Myndighed. Det er da paa Tide at sige det, saa det høres over Landet, at af alt Tyranni var Præsternes altid det utaaleligste, det mest nedværdigende, det grusomste. Ja — saa utroligt det lyder! — selve den religiøse Følelse har Gang efter Gang været hjemløs her i Landet, fordi et uforsonligt Kleresi lukkede den ude fra Kirkerne. Tænk paa den unge Grundtvig, der maatte præke paa et Tørreløft! Husk paa jeres egne fynske Lægmands-Apostle, den frimodige Kristian Svane og hvad de andre hed, som herskesyge Præster lod kaste i Fængsel, fordi de uden deres Tilladelse samlede Folk til en Bibellæsning! ... Mit Ord til det danske Vælgerfolk skal da idag være: Vogt jer for Ulven i Faarepelsen! Han er Historiens grimmigste Dyr! Dens glubskeste, dens ubarmhertigste. Og lad os saa raabe et tredobbelt Hurra for et godt Valg! Jeg mener dermed et Valg, der jager Lysets formummede Fjender tilbage til deres Afkroge, et Valg, der utvetydigt nedslaaer alle Forhaabninger til Genvækkelse enten af et nyt Adels- eller et nyt Kirkevælde her i Landet og atter lægger Riget, Magten og Æren i det arbejdende Folks Hænder!“

Han havde holdt den sidste Del af sin Tale med stor agitatorisk Kraft, og Slutningsordene kaldte paany Ju-